רייזע בלעטלאך איבער קאַליפאָרניע

פון 5. מלאך

סאַן פראַנציסקאָ.

דער "גאָלדענערטויער" — דאָס זע־נען צוויי אַרויסגערוקטע בערג, וואָס האָ־בען זיך אַוועקגעשטעלט ווי שומרים און קוקען זיך איין מיט׳ן אייביגען שווייגען אין די דורכגעהענדיגע שיפען צו די וואָס דערגעהענטערען זיך צו די ברעגען פון סאַן פראַנציסקאָ.

און אינוועניג אין דעם טויער. זעהט אויס די שטאַדט ווי זי האָט זיך אַוועק־געשטעלט אַרום א שיסעל — דער יס־אויסגוס.

אריינקומענדיג קיין סאַן פראַנציס־קאָ דורך דער יס זייט, אנטפּלעקט זיך א פאַנאַראַמע פון א שטאַדט וואָס טראַגט אויף זיך די משא פון א מעטראָפּאָליע און די צירליכקייט פון א בינטעל קליינע שטערטלעך, גאָרטען־דערפלאַך.

אהער גריסען שוין די ערשטע בשורות פון אומבעקאַנטען טראַפיק — איינזאַמע פאָלמען ביימער, וואָס זעהען אויס ווי די בעכער אין די הענט פון די אַלטע עניפּ־טישע לייב־דינער. קופּאָלען, צינדענדיג זיך מיט דעם גאָלד פון זייערע שפּיצען שפּיעלען זיך מיט דער זון און די בערג אַראָפּ הנ׳רלען זיך ווייטער. קליינע הייזער־ליך שטיפעריש באַדעקט מיט רויטע דע־כער.

דער "גאָלדענער טויער" אָדער ווי מען רופט איהם אין סאַן פראַנציסקאָ גופא "די גאָלדען געיט" איז דער סימבאָל צו דעם געקוישטען לאַנד קאַליפאָרניע. די אַמעריקאַנער רופען עס "די גאָלדען סטייט" — דער גאָלדענער שטאַאט, און יערע נאַס, יערע אַלטע הויז, איינגעקריצ־טע שטיינער און איבערגעבליבענע טאַוו־לען דערצעהלען ווי די שטאַדט האָט אויסגעזעהן בעת דער גאָלד־געיעג האָט אָנגעהויבען קיין קאַליפאָרניע. דאָס איז געווען אין יאָהר טויזענט אַכט הונ־דערט ניין און פערציג, ווען א בת קול האָט אָפּגעהילכט אין די ווייטע מזרח־שטאַאטען, ביי די ברעגען פון אטלאַנטיק אז ווייט אויבער ווייסטע וועגען און אומ־ענדליך הויכע בערג מיט אייביגען שניי באַדעקטע. איבער זומפּען און טייכען וואָס רייסען זיך פון זייערע ברעגען אַרויס און נעהען זוכען שפּיץ איבער פעלדער און וועלדער אַרום. דאָרט רינט גאָלד פון צווישען די פעלזען, און מענשען דאָרש־כינע פון גליק און נייציגע נאָך גאָלד האָ־בען זיך אהין געלאָזט, חברותה׳דיג ווי שבטים־ווייז האָבען זיך די קאַראַוואַנען געצויגען דורך ווינט און נעפּעל, דורך שטורם און געפאהר, באַפאַלען פון שלאַנ־גען און אינדיאַנער, זייענדיג איבערן וועג קברים פון קינדער, איבערלאָזענדיג די רבנים, די געזעלשאַפטליכע חנוך־עסקנים, די מנהלים, פּרינציפּאַלען און לעהרער, מיט דעם צוועק אויסצואַרבייטען אַן איינהייטליכע פראַגראַם, וואָס זאָל מוזען זיין אָנגענהמבאַר פאַר אַלע תלמוד־תורה׳ס פון מזרח קענדע אמווענינגס טעמס.

עס דאַרף דערמאָהנט ווערען, אז מר. פרענק, פּרינציפּאַל פון דער בראַנזוויק תמ״ת האָט עטוואָס אָנגעריהרט די פראַגע אין זיין אַרטיקעל וועגען אחדות פון כל ישראל. אָבער דאָס איז בשום אופן ניט דער מאַסשטאַב אויף וועלכען די פראַגע דאַרף געשטעלט ווערען, כדי אז זי זאָל אויף א געהעריגען אופן געלייזט ווערען.

אונזערע תלמוד תורה׳ס מוזען וואַק־סען און זיך אַנטוויקלען אויסערליך און אינערליך. אין פאָרם און אין אינהאַלט. דאָס קען אָבער דערגרייכט ווערען ערשט דאַן, ווען עס וועט פאָרקומען אַן אַלגעמיי־נע קאָנפערענץ פון לערער און עסקנים פון אידישען חנוך, וועלכע וועט דעבאַטירען די אַלע אָנגעוועהטאַנטע פראַגען מיט וועלכע יעדער לעהרער טראָגט זיך אַרום און וועט נאַכדעם שאַפען א פּראָגראַם וועלכע וועט מוזען זיין חל פאַר יעדער ת״ת, און וועלכע וועט זיכער פאַרטיפּס, אויסגעבעסערט און פאַרשעהנערט ווערען פון יאָהר צו יאָהר. די פּראָגראַם דאַרף זיין זעהר א גענויע און אַן אויספיהרליכע, אַנהויבענדיג פון קינדערגאַרטען און פאַר־ענדיגענדיג מיט די העכערע קורסען אין ישיבה.

איך מיין דערמיט צוזאָגען, אז פאַר־ענדיקענדיג דעם קורס פון ת״ת, וואו זי זאָל זיך ניט געפינען, זאָל דאָס קינד האָ־בען אין דעם פולער מאָס די ידיעות, וועלכע זיינען נויטיג אריינצוקומען דער ישיבה אָדער אין די העכערע קורסען. און זאָל טאַקע גענוי באַהאַנדעלט ווערען פון וויפיעל יאָהר דאַרף באַשטעהן דער תלמוד תורה קורס, און א גענויע אָנווייזונג וועלכע לומדים און וויפיעל פון יעדער דאַרף דורכגענומען ווערען. אין יעדען אָהר. אגב וועלכע לערען־ביכער מוזען באַנוצט ווערען.

עס פאַרשטעהט זיך, אז לערען־ביכער ווערען שטענדיג געביטען אויף בע־סערע און מעהר מאָדערנערע. אָבער דאָס דאַרף געטאָן ווערען אויסשליסליך דורך דער העכערער אינסטאַנץ. וואָס וועט אויסגעקליבען ווערען אָנצופירען מיט אַלע תלמוד תורה׳ס און דאַן ווידער דאַרף עס חל זיין פאַר אַלע תלמוד תורה׳ס, כדי צו פאַרמיידען א מיש־מאַש.

די פּראָגראַם דאַרף דאַן ווערען אויסגעקליבען פון אַן אָנצופירען אַלע תלמוד תורה׳ס פון מזרח קענדע אַמווענינגס טעמס.

דער לערער וועט האָבען א גרויסע פאַרלייכטערונג הויפּטזעכליך דורך דעם, וואָס ער וועט האָבען פאַר זיך קלאָהרען ציעל צו וועלכען ער מוז דערפיהרען די קינדער פון זיין קלאַס דורכ׳ן לערען יאָהר. פעהל מעהר רעספּעקט צום געלערענטען געגענ־טען קוואַליפיצירטען לערער און איז גרייט איהם שטענדיג צו פאַרבייטען אויף אַן אַנדערען, וועלכער וועט זיך קרוינען מיט׳ן נאָמען לערער און אָנבאָטען זיין ארבייט פאַר ביליגער.

מיט דער אויסאַרבייטונג פון אַן איינהייטליכער פּראָגראַם, פאַר וועלכער יעדער לערער וועט מוזען זיין פאַראַנט־וואָרטליך ביז׳ן סוף לערען יאָהר, — וועט דער ניט קוואַליפיצירטער מין לערער פון זיך אליין מוזען אָפּפאַלען און אַוועקגעהן פון דעם לערעריי געביט.

ביי דער מלאכת חקודש פון קינדער דערציהונג וועלען קענען פאַרבלייבען נאָר די וועלכע זענען בענוג פעהיג אָנצוגעהן מיט אַן אינטעלעקטועלע ארבייט, וואָס זאָל דערפיהרען צו די געוואונשענע רעזולטאַ־טאַטען.

איך בין מעהר ווי זיכער, אז דאַן וועט זעהר זיין לייכט צו שאַפען די פּראָ־פעסיאָנעלע פאַראיינינגונג פון אידישען לעהרער, וועלכע וועט אַוועקשטעלען דעם לערער אויף א מעהר בכבודיגער מדרגה און וועט פאַרבעסערען די עקאָנאָמישע באַדינונגען פון לערער.

דער לערער, האָבענדיג פרנסה בכבוד, וועט זיין מיט מעהר גלויבען און האָפענונג, און מעהר פּראָדוקטיוו און וועט האָבען מעהר מזל־ברכה אין זיין ארבייט פון דערציהען די אידישע יוגענט וואָס זאָל זיין טריי צום אידישען פאָלק, צו דער אידישער טראַדיציע און קולטור און וואָס זאָל העלפען וויטער שפּינען דעם גאָלדענעם פאָדעם פון אידישקייט.

וועגען אַן איינהייטליכער שול פּראָגראַם אויפ׳ן פראָ־ווינץ און אין שטאַדט

פון חיים בערניקער.

ניט איינמאָל איז שוין באַהאַנדעלט געוואָרען אויף די שפּאַלטען פון די אידי־שע צייטונגען אין די פאַראיינינטע שטאַ־טען און אין קענדע די פראַגע וועגען דער צוקונפט פון אידיש און אידיש־קייט. ניט איינמאָל איז באַדויערט גע־וואָרען דער פאַקט, וואָס פינף פערטעל פון אידישע קינדער באַקומען אין דורכ־שניט קיין אידישע דערציהונג. און דער מעט מזעיר, דאָס קליין הייפעלע אידישע קינדער, וואָס באַקומען שוין יא א אידי־שע דערציהונג, איז די דערציהונג א נאַנ־צע, אַן אינהייטליכע אָדער א צושפּלי־טערטע און א טשטשט׳דיגע.

לאָמיר די פראַגע אַוועקשטעלען אין א קלאָהרער און מעהר פאַרשטענדליכער פאָרם. האָבען די תלמוד תורה׳ס אין קע־נענדע אַן איינהייטליכע פּראָגראַם?

ניין! עס איז נאָך ניט באַשאַפען געוואָרען די דאָזיגע העכסטע אינסטאַנץ, וואָס זאָל זיך פיהלען בכוח צוזאַמענגרופען די רבנים, די געזעלשאַפטליכע חנוך־עסקנים, די מנהלים, פּרינציפּאַלען און לעהרער, מיט דעם צוועק אויסצואַרבייטען אַן איינהייטליכע פּראָגראַם, וואָס זאָל מוזען זיין אָנגענהמבאַר פאַר אַלע תלמוד־תורה׳ס פון מזרח קענדע. אמווענינגס טעמס.

אָבער עס דערצעהלען די אַלטע געס־לאַך און ווייסע געקאַלכטע בנינים וועד די אמת׳ע גרינדער פון דער שטאַדט זיי־נען געווען — די מיסיאָנערען. די וואָס זענען ניט געגאַנגען זוכען גאָלד נאָר נשמות. די וואָס האָבען געלערענט דעם פּרימיטיווען אינדיאַנער פאַרטוישען זיין פייל און בויגען אויף דער ביקס, זיין שטיינשאַרף אויף א מעסער, און אַנשטאַט זיך צו שפּיגלען אין די טייכען, וואָס שאַטענען ציטערנדיג אין זיך אי די בלויע קייט פונ׳ם הימעל אי די ווייסקייט פון די שניי־בערג, האָט מען זיי אויסגעלע־רענט קוקען אין שפּיגעלאַך. געהן אין קלויסטער און פאַרקויפען די טעכטער צו די אריבערגעקומענע ווייסע מענער פון ערגעץ ווייט ביי די ברעגען פון אטלאַנ־טיק.

איצט שטעהען די מיסיאָנערען הייי־זער ווי א זכר, ווי מצבות — גאַנצע גאַ־סען און שטעדט זיינען נאָך פול מיט דער גערעמפּטקייט פון זייערע ליכט אין פאַר־האַמערטע מאָנאַסטירען. עס זענען נאָך אָנהויבענדיג פון קינדערגאַרטען און פאַר־ענדיגענדיג מיט די העכערע קורסען אין אַמעריקע, אָט דאָס איז דער איינדרוק וואָס מען קריגט. א שטיק קאַסטעליא איז דאָ געקומען צו שוויגען און רוהיג זיך דאָ אָפּ. די שטאַדט איז אָפּט פאַרהילט אין דיקע נעפּלען, אָבער אין די זוניגע טעג דאַכט זיך ווי עס רעגענט מיט שטראַה־לען, און אָט אין די שטראַהליגע טעג רופט עס אין גאַס אַריין, אין שטאַדט אַריין, שאַרען זיך די טריט איבער די טראָטואַרען מיט אַזא געזאַנג און אונבא־שטימטע פרייד פראַלט פון די אויגען אַרויס.

סאַן פראַנציסקאָ איז אינטערעסאַנט מיט איהרע ווינקעלעך און קוואַרטאַלען, אפשר ניט בתכם רופט מען עס "פאַריז פון פאַסיפיק ברעג". עס האָט אין זיך א סך פּאָעטישקייט. געמיש פון סטילען און איינפאַל. עס האָט אין זיך שוים פון אַן אונטערוועלט לעבען, הפקרות פון מאַ־טראַזען און קאַפּריזען פון קינסטלער.

פון ערגעץ ווייט פון האַנאָלולו, פון פון שאַנכיי, פון טאָקיא און פון אויס־טראַליע קומען אָן שיפען, און די וואָס קומען אויף די דאָזיגע שיפען זיינען פערמעד מיט זייער לשון און מנהגים און אין די אויגען זייערע ברענגען זיי אַזאַ געלביבען אַלע זייערע עמען פון די היי־ליגע, אַזוי גאַסען און געסלעך אַזוי שטעט און שטעדטלאַך.

און עס קאָן זיין אז די ערשטע וואָס האָבען דעם "בת קול" אַרויסגעלאָזט, אז אין נאָהענקייט פון סאַן פאַרנציסקאָ האָבען זיך גאָלד קוואַלען באַוויזען, זע־נען עס געווען די יעזואַישען, נאַכדעם ווי זיי האָבען שוין געהאַט דעם אינדיאַנער אויסדרעסירט מורא צו האָבען פאַר גאָט, פאַר דעם אומבעקאַנטען גאָט, וואָס די מיסיאָנערען האָבען מיטגעבראַכט אין די גרויע פאָלדען פון זייערע מלבושים און אין געהיימען שעפּס פון זייערע ליפּען, האָבען זיי שוין אויך אויסגעלערענט גע־האַרזאַם צו זיין און אונטערטעניג צו די פרעמדע "ווייסע", די לייב־ברידער פון די "לערער "זייערע — די מיט פרומען גלאָץ אין זייערע אונען און באַהאַלטענע כוונות אין זייערע רייד...

און ניט בלויז פון די אַנדערע פּראָ־ווינצען איז מען געקומען קיין סאַן פראַנ־ציסקאָ, נאָר אויך פון אַנדערע טיילען אין דער אַלטער וועלט פון ווייטען מערב אי־בער יענער זייט אַטלאַנטיק און פון דעם ווייטען מזרח דורך די דיקע, שטיינערנעראַיבער פון די ראַנדען . . .

דער פאַרגאַנגענער יום טוב שבועות

מיר זענען זיכער, אז ניט מיר אַליין, נאָר יעדער איינער, וועלכער געהט דורך נביאים געגען געגען־דינסט האָבען גאָר די טעקסטען פון תורת משה, וואו עס רעדט זיך וועגען דעם היינטיגען יום טוב, בלייבט שטעהן פון פרעגט מיט פאַר־וואונדערונג: — וואַרום געפינט זיך דאָרט ניט די מינדעסטע אָנדייטונג אויף דעם גרויסען אקט פון מתן תורה, וועלכער האָט זיך לויט דער קאָלעקטיווער אייג־שטימיגקייט פון די חכמי התלמוד אָפּ־געשפּיעלט אין דעם יום טוב?

נאַכמעהר ווי דאָס, אין דערזעלבער צייט ווען אין חומש איז שבועות א "חג הבכורים" און ניט מעהר, ווערט אין תלמוד אין צוזאַמענהאַנג מיט דעם פייער־טאָג נאָר געלעגט די גרעסטע ווייכטיגקייט אויף "מעמד הר סיני" און די "נתינת הדברות"? און כאָטש דאָס איז א גאַנץ אָפּטע און געוועהנליכע דערשיינונג, צו טרעפען אויסערגעוועהנליכע פאַסירונגען און ווייכטיגע עקרים, וועלכע בילדען דעם סאַמע פונדאַמענט פון אונזער רעליגיע זאָ־לען פאַרשווינען ווערען אין תורה שבכתב און זאָלען האָבען גענצליך איבערגעלאָזען געוואָרען צו תורה שבעל פה, איז זיכער אומעטום פאַראַן א געניגענדע אורזאַכע און א צופרידענשטעלענדע דערקלעהרונג פאַר דעם.

אויך אין דעם פאַל גלויבען מיר איז פאַראַן א באַהאַלטענע כונה, און די טאַקע וועלען מיר דאָ זוכען צו דערקלעהרען.

עס איז א היסטאָרישער פאַקט, דאָס אַזוי לאַנג ווי אידען זענען געווען פּאָלי־טיש זעלבסטשטענדיג און סאַוועראַן, האָבען די תורה מיט איהרע מצוות גע־האַט א גאַנץ שוואַכען איינפלוס אויף זייער לעבען, ווי מיר קענען זעהן פון דעם וואָס די אַלע פאַרבאָטען פון תורת משה, וואו עס פלעגן געגען געגען־דינסט האָבען גאָר אין דער אייגענער ארץ ישראל, אין יעדער סעמעסטער פון לערען יאָהר.

און מעהר פון אַלץ וועלען מיר, אוועקשטעלענדיג דעם חנוך אויף אַזאַ מדרגה, געוווינען דעם רעספּעקט און צו־טרוי פון די עלטערען, וועלכע וועלען דאַן זיכער ווערען פיעל מעהר פאַראינ־טערעסירט און וועלען געבען דער תלמוד תורה זייער דאָרף באַשטעהן דער וויפיעל יאָהר דאָרף פיעלע מאָראַלישע און מאַ־טעריעלע אונטערשטיצונג.

אגב וועט די דאָזיגע אויסגעאַרבייט־טע איינהייטליכע פּראָגראַם זיין א גוטער דיאַגנאָז פאַר דער לערער קוואַליפיקאַ־ציע. עס מוז צוגעגעבען ווערען, אז ביי דעם איצטיגען כאַאָס וואָס הערשט היינט צו טאָג אויף׳ן געביט פון אידישען חנוך, זיינען אין שטאַדט ווי אויף דער פּראָ־ווינץ דאָ א גענוג לערער, וועלכע זיינען ניט דערוואַקסען פאַר זייער ארבייט און גי־בען זיך איבער מיט לערעריי, ניט זייענ־דיג פעהיג צו טאָן עפּעס אַנדערש. די דאָ־זיגע מענשען, וועלכע האָבען ניט גענוג לויבע פאַר דער הייליגער ארבייט פון חנוך, אונטערשעצען זייערע פאַרדינסטען מאַכענדיג דערמיט זיך אליין ביליג און פאַרביליגענדיג דורך דעם דעם אַלגעמיי־נעם פּראָפעסיאָנעלען מצב פון אידישען לערער, וועלכער שטעהט היינט צו טאָג אויף זייער א נידעריגער שמופע אין שטאַדט און נאַכמעהר אויף דער פּראָ־ווינץ.

און טאַקע צוליעב דעם וואָס די פּראָ־ווינץ פאַרשטעהט זיך זעלטען אויף א גו־טען קוואַליפיצירטען לערער און איז גרייט איהם שטענדיג צו פאַרבייטען אויף אַן אַנדערען, וועלכער וועט זיך קרוינען מיט׳ן נאָמען לערער און אָנבאָטען זיין ארבייט פאַר ביליגער.

מיט דער אויסאַרבייטונג פון אַן איינהייטליכער פּראָגראַם, פאַר וועלכער יעדער לערער וועט מוזען זיין פאַראַנט־וואָרטליך ביז׳ן סוף לערען יאָהר, — וועט דער ניט קוואַליפיצירטער מין לערער פון זיך אליין מוזען אָפּפאַלען און אַוועקגעהן פון דעם לערעריי געביט.

ביי דער מלאכת חקודש פון קינדער דערציהונג וועלען קענען פאַרבלייבען נאָר די וועלכע זענען בענוג פעהיג אָנצוגעהן מיט אַן אינטעלעקטועלע ארבייט, וואָס זאָל דערפיהרען צו די געוואונשענע רעזולטא־טאַטען.

איך בין מעהר ווי זיכער, אז דאַן וועט זעהר זיין לייכט צו שאַפען די פּראָ־פעסיאָנעלע פאַראיינינגונג פון אידישען לעהרער, וועלכע וועט אַוועקשטעלען דעם לערער אויף א מעהר בכבודיגער מדרגה און וועט פאַרבעסערען די עקאָנאָמישע באַדינונגען פון לערער.

דער לערער, האָבענדיג פרנסה בכבוד, וועט זיין מיט מעהר גלויבען און האָפענונג, און מעהר פּראָדוקטיוו און וועט האָבען מעהר מזל־ברכה אין זיין ארבייט פון דערציהען די אידישע יוגענט וואָס זאָל זיין טריי צום אידישען פאָלק, צו דער אידישער טראַדיציע און קולטור און וואָס זאָל העלפען וויטער שפּינען דעם גאָלדענעם פאָדעם פון אידישקייט.

י. ח. כרענער.

(פאָרזעצונג פון פיידזש 4)

ניט וועלענדיג שטאַרבען, האָט זי געמוזט, מיט דעם פייערדיגסטען אימפּעט אריינוואַרפען זיך אין קאַמף פאַר א בע־סער, שעהנער לעבען! זי האָט די משא איבערגענומען אל מנת צו פאַרגרינגערען זי... און אין מיטען פון דער געגענזייט־טיגער געזונטער ווירקונג — איז זיין לעבען איבערגעריסען געוואָרען...

דער מלאך המות, וועלכער האָט ברע־נערען ניט געקענט בייקומען ביחידות, האָט געפונען א שעת הכושר... צוזאַמען מיט מענשען, אידישע מענשען, וועמענס צער און שמערץ ער האָט געפיהלט, און צוליעב וועלכע ער האָט אפילו לעבען מסכים געווען איז אַוועק — מיט צעהן יאָהר צוריק — י. ח. ברענער. און אויב מיר פעהלען איהם מעהר ניט — פעהלט ער אונז אַזוי שטאַרק אויף יעדען שריט און טריט...

קויפט נישט קיין קויהלען ביז איהר זעהט א

קאַרמאַן „בלאַוער"

10% רעדאַקשאָן פון רעגולען פּרייז דורך דעם מאָנאַט.
שפּאָרט געלט, צייט און קויהלען.
טעלעפאָנירט אונז און מיר וועלען עס דעמאָנסטרירען
קאַרמאַן אינזשיניירינג קאָ.
81 פאָרטלאַנד סטריט
טעלעפאָן עלגין 1428 און עלגין 1429

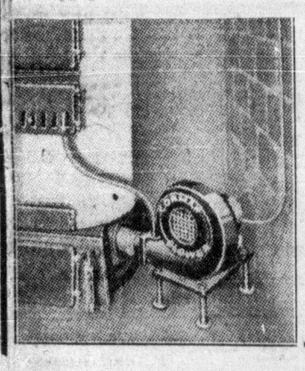

I. BURSTEIN & CO.
ARTIST DECORATORS
PAINTING - PAPER HANGING CONTRACTORS
ספּעציאַליסט אין דעקאָרירען היימען, טעאַטערס, שולען א. ד. ג. מיט די לייטעסט סטייל גלייזינג און דעזיינינג אַרנאַמענטאַל פריי האַנט אַרבייט.
די בעסטע מאַלעריינען פון לאַנדשאַפטען, אויך וואונדערבאַרע סטאַקאָ אַרבייט.
קיין דושאַב איז צו גרויס אָדער צו קליין.
פאַלשטענדיגע צופרידענהייט.
מעסיגע פּרייזען. עסטימייטס פריי
283 גריים סטריט. טעלעפאָן מעלראָז 6767.

צו די אידען פון האַמילטאָן אַנטאַריאָ

אונזער פאַרטרעטער אין האַמילטאָן, אָנט., איז: —

זיסקינד באַלעסלאַווסקי

50 יאָרק סטריט

וואו איהר קענט באַקומען יעדען טאָג דעם "אידישען זשורנאַל" איהר קענט דאָרטען אויך איבערלאָזען אַנאָנסען פאַר׳ן "זשורנאַל", וועלכע וועלען באַקומען די פינקטליכסטע אויפ־מערקזאַמקייט. אַבאָנענטען אָנגענומען צו אַפּיס פּרייזען.
פאַרגעסט ניט דעם אדרעס:
זיסקינד באַלעסלאַווסקי, 50 יאָרק סטריט.
מיט אכטונג,
די פאַרוואַלטונג.

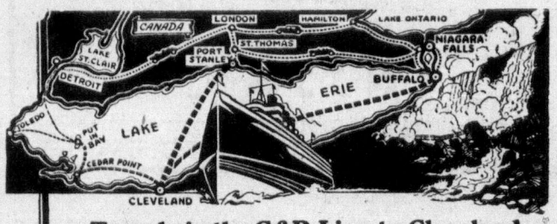

Travel via the C&B Line to Cleveland points West and Southwest

New Low Fares and Auto Rates . . . . . .
Between BUFFALO and CLEVELAND, May 1st to Nov. 1st, leaving, each way at 9:00 p. m., arriving 7:30 a. m. (E.S.T.)
$4.50 one way ∴ $7.50 round trip
Autos carried to June 15th and after Sept. 15th, $5.00 any size car.
Summer rates, only $6.50 and $7.50
Between PORT STANLEY, CANADA, and CLEVELAND, June 28th to Sept. 9th. Leave Port Stanley at 4:30 p.m.; arrive Cleveland 9:30 p.m. Lv. there 11:59 p.m.; ar. Pt. Stanley 6:00 a.m.
$3.00 one way ∴ $5.00 round trip
Autos carried, $4.50 up
THE CLEVELAND AND BUFFALO TRANSIT COMPANY
Port Stanley, Canada ∴ ∴ ∴ Buffalo, N. Y.

C&B LINE
Mail me free copy of C&B Line's 1931 Vacation Booklet on All Expense Tours, also Map Folder.
Name _____
Address _____